

**Citace obou zcela odlišných bodů 58 odsuzujícího rozhodnutí
Vrchního soudu v Olomouci sp.zn. 3 To 18/2018 dne 27.6.2018
na straně 20 a 23**

Bod 58, strana 20: „Odvolací soud nepovažuje za nutné vypracování znaleckého posudku z oboru zemědělství, odvětví pěstování rostlin, případně odborného vyjádření z tohoto odvětví. Podle požadavku obhajoby úkolem znaleckého posudku bylo posoudit, zda a jakým způsobem by došlo k výtěžnosti rostlin konopí tak, jak je obžalovanému kladeno za vinu. Znalec, po seznámení s důkazním materiálem, se měl vyjádřit ke konkrétním podmínkám k pěstování na místě činu, měl se vyjádřit k tomu, z jakých zdrojů je odvozován výnos na jednu rostlinu. Měl odpovědět na řadu otázek, jež jsou specifikovány v předchozích pasážích tohoto odůvodnění. Vypracování tohoto znaleckého posudku není potřebné především z toho důvodu, že vedené řízení se nezabývalo zjišťováním skutečného potenciálu pěstíren provozovaných obžalovaným, například v případě dozrání všech rostlin. Řešena byla situace reálně zjištěná při provedených domovních prohlídkách. Napadený rozsudek obžalovanému neklade za vinu, **kolik konopí mohl v pěstírnách vypěstovat,** klade mu za vinu pouze to, co skutečně vypěstoval. Není pochyb o tom, kolik rostlin bylo vypěstováno, není pochyb o tom, že analyzována byla výlučně hmota toxikomansky využitelná. Proto je vypracování navrženého posudku zcela zjevně neopodstatněné.“

Bod 58, strana 23: „Vrchní soud v Olomouci si uvědomuje, že k tomuto zákonu do jisté míry odlišný přístup zaujímají obecné soudy na straně jedné a **Ústavní soud ČR na straně druhé.** Obecné soudy (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. 6 Tdo 323/2016, ze dne 31. 5. 2016 a další), zastávají názor, že zák. č. 167/1998 Sb. o návykových látkách technickou normou není, neboť tento zákon v posuzovaném období upravoval v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropských společenství zacházení s prekurzory a s pomocnými látkami a stanovil pravomoc a působnost správních orgánů nad dodržováním povinností stanovených tímto zákonem a přímo použitelnými předpisy Evropských společenství, které podle těchto přímo použitelných předpisů Evropských společenství **vykonával členský stát.** Ústavní soud ČR (viz např. nálezn. sp.zn. III. ÚS 3354/16 ze dne 5. 10. 2017 - odst. č. 34), však dospívá k závěru, že v případě zák. č. 167/1998 Sb. o návykových látkách o technický předpis de iure jde. Jak vyplývá z judikatury Soudního dvora Evropské unie, resp. dřívějšího Evropského soudního dvora, notifikační povinnost podle Směrnice Evropského parlamentu se uplatňuje i **v trestním řízení a stanovení požadavků na určitý obsah látky nepochybně lze kvalifikovat jako technickou specifikaci podle čl. 1 bodu 2 Směrnice Evropského parlamentu.** Současně ale Ústavní soud v citovaném rozhodnutí výslovně konstatoval (odst. 35), že zákaz pěstování konopí s možným obsahem THC vyšším než 0,3 % byl v zákoně o návykových látkách obsažen již od nabytí jeho účinnosti, tedy od 1. 1. 1999. Českou republiku však notifikační povinnost podle směrnice Evropského parlamentu pod sankcí nevymahatelnosti nenotifikovaného návrhu technického předpisu vůči jednotlivci začala vázat až od jejího vstupu do Evropské unie. **Jelikož se znění § 2 písm. d) a § 24 písm. a) zákona o návykových látkách od nabytí účinnosti tohoto zákona do konce rozhodného období tak, jak na stěžovatele dopadalo, nijak nezměnilo, žádnou jejich nevymahatelnost vůči stěžovateli na základě Směrnice Evropského parlamentu nelze dovodit.** V době vstupu České republiky do Evropské unie již uvedená ustanovení zákona o návykových látkách nebyla pouze návrhem, ale součástí platné a účinné právní úpravy.“